

ศึกษารณีกการทำนิติกรรมสัญญาทางอินเทอร์เน็ต Juristic Act and Contract on Internet

สมชัย ทรัพย์ศิริผล¹, สมัยรบ สุทธิวาทนฤพุมิ² และสมยศ โกเมนธรรมโสภณ³
Somchai Supsiriphun¹, Samalob Sudthinareepud² and Somyot Gomentomsopon³

สาขานิติศาสตร์ คณะนิติศาสตร์, โทร. 092-939-5958

Law Department Faculty of Law, Tel. 092-939-5958

e-mail: somchai23122502@hotmail.com

บทคัดย่อ

การทำสัญญาซื้อขายหรือการทำสัญญาอย่างอื่นก็ตาม ประชาชนทั่วไป แม้ไม่ใช่ นักกฎหมาย หรือทำงานด้านกฎหมาย ก็ยังคงมีการทำสัญญากัน โดยหลักทั่ว ๆ ไป เช่น สัญญากู้ยืมเงิน สัญญาขายฝาก สัญญาจ้างแรงงาน สัญญาซื้อขาย ฯลฯ กฎหมายเกี่ยวกับเรื่องของสัญญา จึงมีความจำเป็นที่ประชาชนควรต้องรู้ เมื่อมีการแสดงเจตนาของคู่สัญญา มีคำเสนอ คำสนอง ถูกต้องตรงกันจึงเกิดเป็นสัญญา ซึ่งทั้งสองฝ่ายจะต้องปฏิบัติตามที่ได้แสดงเจตนาเอาไว้ในการทำสัญญา สัญญามีหลายประเภท อาจจะถูกยกเลิกด้วยวาจาหรือลงลายมือชื่อต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ หรือสัญญาบางประเภทต้องทำหลักฐานเป็นหนังสือ ลงลายมือชื่อ เป็นสำคัญ เช่น สัญญาค้ำประกัน สัญญาอัยมเงินกว่าสองพันบาทขึ้นไป สัญญาประนีประนอมยอมความ ฯลฯ เมื่อเกิดข้อพิพาทขึ้น สัญญาแต่ละฝ่ายก็สามารถนำพยานหลักฐานเป็นหนังสือเป็นพยานหลักฐานยืนยันความถูกต้องได้ โดยสันนิษฐานไว้ก่อนว่าได้ลงลายมือชื่อเป็นสำคัญ แต่ในยุคปัจจุบัน มีการพัฒนาทางเทคโนโลยี โดยใช้ระบบคอมพิวเตอร์หรือทางอินเทอร์เน็ต เข้ามาในการทำสัญญา ซึ่งเราเรียกว่าสัญญาทางอิเล็กทรอนิกส์ ทำให้เกิดความคล่องตัวในการพัฒนาเศรษฐกิจ สนองความต้องการของประชาชนและคนในสังคมเป็นอย่างมาก เริ่มมีการทำนิติกรรมในรูปแบบใหม่ เช่น การทำสัญญาผ่านอินเทอร์เน็ต หรือการทำสัญญาหรือนิติกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ การใช้ระบบคอมพิวเตอร์ เพื่อการชำระเงิน จึงก่อให้เกิดสัญญามีผลทางกฎหมาย มีการตราเป็นพระราชบัญญัติว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. 2544 เพื่อมาใช้ในกรณีเกิดข้อพิพาทและเพื่อความเป็นธรรม การทำนิติกรรมผ่านทางอินเทอร์เน็ต เป็นการทำนิติกรรมรูปแบบใหม่ ซึ่งไม่ใช่นิติกรรมเป็นลายลักษณ์อักษรในเอกสาร แต่เป็นการทำนิติกรรมผ่านทางอินเทอร์เน็ต จึงควรปรับปรุงกฎหมายเกี่ยวกับการทำสัญญาให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

คำสำคัญ: นิติกรรมสัญญา, อินเทอร์เน็ต

Abstract

A contract of sale or any contract between people and any business partnership shall practice at the time of making the contract. According to the formal

requirements, there are needed by individuals in privacy or the lawyers, however, the general agreements of the legal contracts such loan contract, consignment contract, labor contract, and sale contract, etc. Thus, it is necessary to provide the knowledge to the individuals when making a contract. The contracts are being made by the parties' intention, whenever for example, the offer or the acceptance by the parties' awareness to binding the contract based upon the agreement. In addition, the parties must practice according to their intentions in contracting, there are many types of contracts divided by oral or such a contract signed, otherwise agrees signing down with the lawyer even a written document and signed such as suretyship, loan (more two thousand baht), and compromise agreement, etc. In further, the event of dispute if any notably addressing and using documents as written evidences in confirmation for the right underlying the case was assumed first before according to their essence signatures in the contracts. At the present, internet technology is constantly evolving to make a contract, is called an electronic contract resulting in agile arrangements in particular, the development of economy in response to a much of people's need and the society. The juristic act has emerged as a new type such as a contract on internet or electronic contract. The acceptance of electronic payment through online subject to law electronic contract, prescribed as Electronic Transactions Act, B.E. 2544 to resolve the contract disputes and to determine fairness. Nevertheless, the juristic act on internet is the creation of a new type of contract setting the scope, it does not mean the written contract, but it is defined to juristic act and contract on internet. The contract law should have made significant improvement in this regard.

Keywords: juristic act, law electronic contract, electronic transaction, contract law

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันการทำสัญญาไม่ว่าจะเป็นสัญญาซื้อขาย สัญญากู้ยืมเงิน หรือสัญญาฝากทรัพย์ ก็ถือเป็นนิติกรรมตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 149 บัญญัติว่า นิติกรรมหมายความว่าการใด ๆ อันทำลงโดยชอบด้วยกฎหมายและด้วยใจสมัคร มุ่งโดยตรงต่อการผูกนิติสัมพันธ์ขึ้นระหว่างบุคคล เพื่อจะก่อการเปลี่ยนแปลง โอน สงวน หรือระงับซึ่งสิทธิ เมื่อมีการแสดงเจตนาของคู่สัญญา มีการแสดงเจตนาเสนอ และสนอง ถูกต้องตรงกันจึงเกิดเป็นสัญญา จะทำด้วยวาจา ทำเป็นหนังสือ หรือทำเป็นแบบที่กฎหมายกำหนดก็ได้ เช่น ลงลายมือชื่อต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ เช่นสัญญา